

Του **Φραγκίσκου Ρηγόπουλου***

Η πλήρης μετάλλαξη του ΣΥΡΙΖΑ, από κόμμα της Αριστεράς, και η ενσωμάτωση του στο μνημονιακό τόξο μαζί με ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-Ποτάμι, επισφραγίστηκε με την υπογραφή του 3ου Μνημονίου. Δυστυχώς, δεν ήταν ξαφνική και αναπάντεχη αυτή η εξέλιξη. Μέσα σε λιγότερο από 7 μήνες η νέα κυβέρνηση κατάφερε να διαψεύσει κάθε ελπίδα που είχε γεννηθεί στην κοινωνία. Πουλήθηκαν τα αεροδρόμια, ιδιωτικοποιούνται τα λιμάνια, ξεπουλάει την ενέργεια (ΔΕΗ-Αέριο-Πετρέλαιο) και κάθε κοινωνικό αγαθό για να πειθαρχήσει στις εντολές της ΕΕ, του ΔΝΤ και της ΕΚΤ. Ταυτόχρονα, με τα νέα μέτρα, προαπαιτούμενα και μνημονιακά, ακυρώνει τα δικαιώματα και τους αγώνες των εργαζομένων, κατακρεουργεί μισθούς και συντάξεις και σκοτώνει το μέλλον της νεολαίας. Το χειρότερο, όμως, είναι ότι έχει μεταλλαχθεί σε έναν πολιτικό φορέα που έχει ως ρόλο του να εξασφαλίζει τα συμφέροντα του κεφαλαίου και όχι του λαού. Και τον νέο ρόλο που επέλεξε τον υπερασπίζεται σθεναρά με αστυνομική βία, καταστολή, λασπολογία απέναντι στα αγωνιζόμενα στρώματα και θέτοντας το ψεύτικο δίλλημα ΣΥΡΙΖΑ ή ΝΔ.

Η κατάσταση δεν διαφέρει και στη Χαλκιδική. Η τοπική κοινωνία χόρτασε τα μεγάλα λόγια και τις προεκλογικές δεσμεύσεις του ΣΥΡΙΖΑ που είχε κάνει σημαία το SOS Χαλκιδική. Τα έργα της Eldorado, όμως, συνεχίζονται με πιο έντονους ρυθμούς από ποτέ. Το δάσος εξαφανίζεται και η καταστροφή μονιμοποιείται.

Η στάση της κυβέρνησης απέναντι στο κίνημα, τους τελευταίους 7 μήνες, είναι σταθερή. Τα πρόσωπα αλλάζουν αλλά η ίδια πολιτική στάση παραμένει. Η δέσμευση ότι «είναι θέμα ημερών να κλείσει η εταιρεία» έχει γίνει πλέον ανέκδοτο. Διάφοροι κυβερνητικοί δηλώνουν ότι θα μπορούσαν να κλείσουν την εταιρεία ανά πάσα στιγμή αλλά προσπαθούν δήθεν να το κάνουν με τέτοιο τρόπο ώστε να μην θιγεί η νομιμότητα. Μία νομιμότητα, το πλαίσιο της οποίας κατασκεύασε ο Σαμαράς, ο Δένδιας και ο Άδωνις, είναι σήμερα ο οδηγός της νέας κυβέρνησης. Προσπαθεί, όπως δήλωσε ο ίδιος ο Τσίπρας, να εξασφαλίσει την κοινωνική δικαιοσύνη και να μην πετάξει στον δρόμο 5000 εργαζόμενους, κοντράροντας τα συστημικά ΜΜΕ που δεν τόλμησαν να αναφέρουν τέτοιο εξωφρενικό αριθμό. Ξεγυμνώνεται η πολιτική απροθυμία της κυβέρνησης η οποία κωλυσιεργεί εσκεμμένα με τραγικές δικαιολογίες. Το

θέμα των θέσεων εργασίας, άλλωστε, έχει απαντηθεί από το ίδιο το κίνημα, τόσο μέσα από μελέτες που δείχνουν ότι είναι πολύ περισσότερες όσες θα χαθούν μόνιμα, όσο και από εναλλακτικές προτάσεις που θα δημιουργήσουν την ευκαιρία για μία φιλολαϊκή ανάπτυξη της περιοχής.

Οι αγωνιστές του κινήματος από Χαλκιδική, Θεσσαλονίκη, Σέρρες, Κιλκίς και Θράκη, μαζί με αλληλέγγυους από ολόκληρη την Ελλάδα (και όχι μόνο) συνεχίζουν τον αγώνα τους κόντρα στην Eldorado και όσους τη στηρίζουν, άμεσα ή έμμεσα. Η αντιμετώπιση που δέχεται το κίνημα από την κυβέρνηση δεν διαφέρει από τις εποχές Δένδια. Με την «αριστερή» υπογραφή του Πανούση και του Τσίπρα συνεχίζεται η άγρια καταστολή. Τα ΜΑΤ κάνουν πλάτες στις πληρωμένες αντισυγκεντρώσεις του Μπόμπολα, ξυλοκοπούν και συλλαμβάνουν ακόμα και σήμερα διαδηλωτές προστατεύοντας σαν ιδιωτική security την εταιρεία.

Την ίδια στιγμή περισσότεροι από 350 συνάνθρωποί μας, βρίσκονται όμηροι με προκατασκευασμένες και προσχηματικές κατηγορίες σε μία προσπάθεια να αποδυναμωθεί το κίνημα. Με σκοπό να ποινικοποιηθούν οι αγώνες και τα κινήματα. Με σκοπό να τρομοκρατηθεί όποιος θέλει να σηκώσει το ανάστημά του απέναντι σε αυτές τις αντιλαϊκές πολιτικές. Οι διωκόμενοι αγωνιστές, όμως, ακόμη και σήμερα εκβιάζονται από την νέα κυβέρνηση με την απειλή ότι «Αν πέσει ο ΣΥΡΙΖΑ δεν θα αθωωθείτε». Σε πείσμα όλων αυτών, νέων και παλιών, το κίνημα συνεχίζει τον δρόμο του και με αυτόν τον τρόπο περνάει μήνυμα προς όλη την κοινωνία ενάντια στην υποταγή, στην ανάθεση και τον συμβιβασμό.

Αυτή η μετάλλαξη του ΣΥΡΙΖΑ σε συστημικό κόμμα, ήρθε να επαληθεύσει όσους προμήνυαν ότι η ανάληψη της αστικής εξουσίας έφερε και στροφή στις πολιτικές θέσεις. Η στροφή αυτή, είχε ως αποτέλεσμα να αποκοπεί από την ίδια του τη βάση, η οποία συνεχίζει, στην πλειοψηφία της, να στηρίζει τα κινήματα ενάντια στις επιταγές του κόμματος. Και όταν ένα κόμμα με αναφορά στην αριστερά αποκόπτεται τόσο βίαια και τόσο απότομα από την βάση του, απ' όπου εξορισμού αντλεί την πολιτική του δύναμη, τότε δε μπορεί να δώσει νικηφόρα καμία μάχη με τα μεγάλα συμφέροντα. Αυτό φάνηκε έντονα και στις δομές του ίδιου του κινήματος όπου κομματικά στελέχη λειτουργούσαν εντεταλμένα με σκοπό την αποδυνάμωση του. Είναι μεγάλος βραχνάς, ένα κίνημα σαν αυτό ενάντια στην εξόρυξη χρυσού, για οποιαδήποτε κυβέρνηση με τέτοια χαρακτηριστικά. Τα αντανακλαστικά του αγώνα, όμως, κατάφεραν να απομονώσουν αυτές τις φωνές και να ξεπεράσουν τις παγίδες που προσπάθησε να φυτεύσει η κυβέρνηση. Βουλευτές, Δήμαρχοι, άλλοι αιρετοί και οι αυλικοί τους έχουν πάρει το μήνυμά τους και το κίνημα συνεχίζει τον δρόμο του.

Το μήνυμα είναι ξεκάθαρο. Όσοι θέλουν να μετονομάσουν την εξόρυξη στις Σκουριές σε

επένδυση για να ηχεί καλύτερα όσο η καταστροφή θα συνεχίζεται, όσοι μετονόμασαν το μνημόνιο σε σύμβαση, την τρόικα σε θεσμούς, τις υποσχέσεις σε σχήμα λόγου, βρίσκονται απέναντι από τα κοινωνικά κινήματα και τους αγωνιστές.

Ο αγώνας συνεχίζεται. Όχι στην εξόρυξη μέχρι τέλους.

- Το δίκιο δεν ποινικοποιείται. Οι αγωνιστές δεν τρομοκρατούνται.
- Άμεση απόσυρση των κατηγοριών
- Άμεση παύση των εργασιών στις Σκουριές - Αποχαρκτηρισμός και αποκατάσταση της περιοχής
- Όχι στον τοπικό εμφύλιο που προωθεί η εταιρεία
- Να φύγει η εταιρεία και να μην έρθει άλλη. Εθνικοποίηση - κοινωνικοποίηση του ορυκτού πλούτου.

Υπάρχει άλλος δρόμος πέρα από το μονόδρομο της κερδοφορίας των πολυεθνικών: Σχεδιασμός της τοπικής οικονομίας με βάση τις κοινωνικές ανάγκες, με λαϊκές συνελεύσεις και ενεργό συμμετοχή της τοπικής κοινωνίας. Κανένας άνεργος, ο λαός αφέντης στον τόπο του!

**Ο Φραγκίσκος Ρηγόπουλος είναι μέλος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ Χαλκιδικής*

Πηγή: "ΠΡΙΝ"